

Vonnisnummer / griffienummer 2018/1172
Notitienummer parket GE66.L5.2406-12
Datum van uitspraak 17 april 2018
Naam beklaagden 1. 2.

BESTUURLIJKE AANLEG

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

meer bepaald een eetzaal met terras, een houten constructie voor opslag en een houten afsluiting te hebben opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning

te op niet nader te bepalen data in de periode van tot **01.01.2012 tot 23.02.2012**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1 VCRO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 december 2017.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 6 maart 2018. Er werden conclusietermijnen bepaald.

3. De rechtbank nam kennis van:

- de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur;

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door Jasmien Ostyn, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de eerste beklaagde, bijgestaan door meester Filip Van Hende, advocaat te 9000 Gent, Baliestraat 28, in plaats van meester Veerle Vekeman, advocaat te 9500 Geraardsbergen, Pastorijstraat 19;
- het verweer van de tweede beklaagde, bijgestaan door meester Filip Van Hende, advocaat te 9000 Gent, Baliestraat 28.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. De beklaagden zijn eigenaar van een perceel en gebouw te

Volgens het gewestplan (KB 24/02/1977) is het perceel gelegen in agrarisch gebied.

5. Op vraag van de gemeente stelde de politie op 23 februari 2012 vast dat er een eetzaal met terras, een houten constructie en een houten afsluiting werden gebouwd zonder stedenbouwkundige vergunning.

In de woning wordt een frituur uitgebaat.

De beklaagden werden door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aangemaand zich in regel te stellen.

Ondanks beloften werd geen regularisatievergunning aangevraagd.

Op uitnodigingen om verhoord te worden werd niet ingegaan.

Op 27 april 2016 weigerde een verklaring af te leggen.

Op 9 mei 2016 meldt meester V. Vekeman aan de procureur des Konings, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen dat toch nog een regularisatievergunning zal aangevraagd worden.

Op 28 september 2016 was dat nog steeds niet gebeurd. Opnieuw informeerde het openbaar ministerie. Opnieuw werd door meester V. Vekeman geantwoord dat dit zou gebeuren.

Op 16 november 2016 werd een regularisatievergunning aangevraagd.

Op 30 januari 2017 werd die door het college van burgemeester en schepenen geweigerd wegens strijdigheid met de planvoorschriften.

Beoordeling

6. Ten onrechte werpen de beklaagden op dat de redelijke termijn is overschreden.

Overeenkomstig artikel 6.1 E.V.R.M. en art. 14 I.V.B.P.R. heeft eenieder, bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, recht op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. De behandeling van een strafzaak mag immers niet onredelijk lang aanslepen. De beklaagde mag niet onredelijk lang in de onzekerheid blijven omtrent de uitspraak en zijn daaraan verbonden lot.

De redelijke termijn gaat in op de dag waarop de betrokkene in beschuldiging wordt gesteld wegens het plegen van een strafbaar feit of wanneer hij wegens enige daad van opsporings- of vooronderzoek onder de dreiging van een strafvervolging leeft, en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand, met name omdat hij verplicht is geweest bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen de beschuldigingen die tegen hem werden ingebracht.

De beklaagden kunnen bezwaarlijk voorhouden dat zij leefden onder dreiging van een strafvervolging en dat dit een ernstige weerslag heeft op hun persoonlijke toestand.

Uit het dossier blijkt dat zij helemaal niet onder de indruk waren van het feit dat er een proces-verbaal werd opgesteld. De beklaagden gingen zelfs niet in op de herhaalde uitnodigingen om verhoord te worden en om zich in regel te stellen.

Uiteindelijk werd pas op 16 november 2016 een regularisatievergunning aangevraagd. Op 30 januari 2017 werd die door het college van

burgemeester en schepenen geweigerd. De beklaagden hebben intussen de aangeklaagde toestand laten voortduren.

Het is dan ook niet geloofwaardig dat de beklaagden leefden onder een dreigende vervolging en dit een ernstige weerslag op hun persoonlijke toestand zou gehad hebben.

Bovendien moet in concreto nagegaan worden of de redelijke termijn is overschreden. Daarbij kan naast de complexiteit van de zaak rekening gehouden worden met de houding van de beklaagden en het gedrag van de gerechtelijke overheid.

Uit het dossier blijkt dat de beklaagden tevergeefs kansen werden geboden om zich in regel te stellen.

De houding van de administratieve en gerechtelijke overheid waarbij gestreefd wordt naar een regularisatie en minnelijke afdoening, is in het voordeel van de beklaagden. De termijn die daarvoor nodig is kan geenszins nadien door de beklaagden worden aangewend om een overschrijding van de redelijke termijn in te roepen.

Dit aanvaarden zou contraproductief zijn en elke andere afdoening dan strafrechtelijke vervolging van milieudelicten ernstig bemoeilijken.

De redelijke termijn is niet overschreden.

7. De vaststellingen spreken voor zich. De telastlegging wordt niet betwist en is bewezen.

Straf

8. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde

van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

9. Het openbaar ministerie vorderde geldboeten van 500 euro.

10. De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

11. De beklaagden stelden het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De beklaagden hebben gehandeld vanuit de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Zij handelden ook uit winstbejag en haalden financieel voordeel uit het misdrijf.

De beklaagden hebben een zeer ongunstig strafrechtelijk verleden.

Om die redenen moet een effectieve straf worden opgelegd.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

De hierna bepaalde geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

12. Op 28 maart 2014 vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel in de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de aangebouwde eetzaal met terras, de houten berging en de houten afsluiting. Inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert eveneens een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 20 februari 2014 een positief advies over deze herstellordering.

13. De herstellordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

14. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd. Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklagde die veroordeeld wordt om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

15. Een termijn van 4 maanden volstaat als hersteltermijn.

KOSTEN en BIJDAGEN

16. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

17. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

18. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

19. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

BURGERRECHTELIJK

20. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 66, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als door het verwijderen van de aangebouwde eetzaal met terras, de houten berging en de houten afsluiting. Inclusief eventuele vloerplaat en fundamente, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, en dit onder verbeurte van een **dwangsom van 150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **4 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

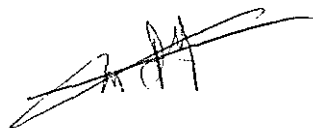
GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt en
hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 299,34 euro.

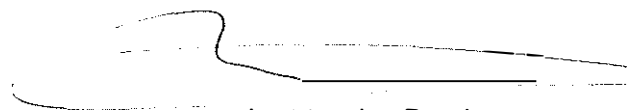
BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **17 april 2018**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Jasmien Ostyn, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe